

Sygn. akt IX Ka 92/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Sójka

Protokolant: st.sekr.sądowy Monika Ćwiek

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2015 roku

sprawy M. M.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 17 listopada 2014 roku sygn. akt XII K 784/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od oskarżonego M. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem kosztów sądowych należnych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IX Ka 92/15

UZASADNIENIE

M. M. oskarżony został o to, że :

w dniu 14 sierpnia 2014 roku w C., gm. D. , będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. akt XII K 513/12 za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości, kierował w ruchu lądowym samochodem marki D. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości tj. 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, wydanego przez Sąd Rejonowy w Kielcach sygn. akt XII K 513/12.

Wyrokiem z dnia 17 listopada 2014 roku w sprawie sygn. akt XII K 784/14 Sąd Rejonowy w Kielcach orzekł:

I. w ramach zarzucanego czynu oskarżonego M. M. uznał za winnego tego, że w dniu 14 sierpnia 2014 roku w C., gm. D., będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, oraz w kresie obowiązywania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Kielcach w sprawie XII K 530/12, kierował w ruchu lądowym samochodem marki D. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości to jest przestępstwa z art. 178a § 4 kk i na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.63 § 1 kk na poczet orzeczonej w pkt.I kary pozbawienia wolności zaliczył M. M. okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie w dniach 14,15 i 16 sierpnia 2014 roku;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec M. M. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat;

IV. na podstawie art. 49 § 2 kk orzekł od M. M. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1.500 złotych;

V. na podstawie art. 50 kk orzekł wobec M. M. środek karny w postaci podania wyroku do wiadomości publicznej poprzez wywieszenie jego treści na tablicy ogłoszeń: Urzędu Miasta i Gminy w D., oraz Starostwa Powiatowego w K. na okres 6 miesięcy od daty wywieszenia;

VI. na podstawie art. 627 kpk zasądził od M. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 180 złotych opłaty od orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Apelację od wyroku tego w części dotyczącej orzeczenia o karze na swoją korzyść wniósł sam oskarżony M. M. i na podstawie art. 438 pkt 4 kpk wyrokowi temu zarzucił rażąco niewspółmierność wymierzonej mu kary w postaci 8 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności, podczas gdy uwzględnienie szczególnie uzasadnionych okoliczności występujących w niniejszym stanie faktycznym uzasadniało wymierzenie oskarżonemu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

W konkluzji oskarżony domagał się zmiany wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na podstawie art. 69 § 4 kk.

Sąd Okręgowy rozważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Oznacza to, że brak jest zarówno podstaw do uwzględnienia jej zarzutu jak i wniosku końcowego, a także brak jest podstaw do uchylecia lub zmiany tegoż wyroku z urzędu przez sąd apelacyjny.

Oskarżony w swojej apelacji nie kwestionuje w zasadzie ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego orzeczenia. W uzasadnieniu apelacji stara się wykazać, że po jego stronie istnieje „szczególnie uzasadniony przypadek” o którym mowa w art. 69 § 4 kk pozwalający Sądowi orzekającemu warunkowo zawiesić wykonanie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności w sytuacji gdy popełnił on przestępstwo z art. 178 § 4 kk.

Zdaniem oskarżonego ten szczególnie uzasadniony przypadek w jego wypadku miałby wynikać z „ciężkich realiów życiowych w jakich przyszło mu egzystować”. Jego ciężka sytuacja rodzinna jak i osobista przemawiają bowiem za możliwością skorzystania z wyjątku o którym stanowi art. 69 § 4 kk.

Z argumentacją oskarżonego nie można się absolutnie zgodzić. Sąd Rejonowy trafnie przyjął, iż po stronie oskarżonego, niezależnie od jego sytuacji rodzinnej i osobistej nie zachodzi tzw. „pozytywna prognoza kryminologiczna” o której mowa w art. 69 § 1 i 2 kk, a której stwierdzenie przez Sąd orzekający stanowi punkt wyjścia do rozważań nad możliwością warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nawet w sytuacji zaistnienia okoliczności o której stanowi przepis art. 69 § 4 kk.

Sąd Rejonowy słusznie zwraca uwagę na rażące lekceważenie obowiązującego porządku prawnego przez oskarżonego, który w krótkim okresie czasu popełnia już czwarte przestępstwo bezpośrednio związane z kierowaniem pojazdów w ruchu lądowym. Oskarżony nie zmienił swojego postępowania nawet po odbyciu jednej z kar pozbawienia wolności, którą wymierzono mu w sprawie XII K 530/12 Sądu Rejonowego w Kielcach.

Jest oczywistym, że w takim wypadku Sąd Rejonowy absolutnie zasadnie uznał, iż tylko kara bezwzględna pozbawienia wolności odniesie wobec oskarżonego swój skutek wychowawczy, nauczy go poszanowania dla obowiązującego porządku prawnego, a przede wszystkim odniesie skutek w zakresie tzw. „prewencji ogólnej”, wskazując innym potencjalnym sprawcom podobnych przestępstw na nieopłacalność ich dokonywania.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy również słusznie uznał, iż okoliczność bycia oskarżonego kawalerem i jego sytuacja rodzinna w żadnym razie nie mogą być uznane za okoliczności o których mowa w art. 69 § 4 kk nawet jeśli przyjąć dużą możliwość swobodnej ich interpretacji przez Sąd orzekający.

W uzasadnieniu apelacji oskarżony zwraca uwagę na fakt, iż jego zdaniem swoim zachowaniem z daty czynu nie stworzył żadnego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym skoro poruszał się po drodze publicznej w małej miejscowości, o małym, natężeniu ruchu pojazdów i pieszych, o godz. 19³⁵ a nadto posiadając w organizmie stężenie alkoholu nieznacznie przekraczające minimum ustawowe (art. 115 § 6 pkt 1 kk).

Podkreślić należy, że ocena tych okoliczności, o których mowa powyżej ma wpływ na stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, a tym samym wpływ na wymiar kary zasadniczej. Oskarżony wymiaru kary zasadniczej nie kwestionował, a Sąd odwoławczy nie znalazł żadnych podstaw do jej łagodzenia w pełni podzielając w tym zakresie rozważania Sądu orzekającego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. Orzeczenie w przedmiocie kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze oparte zostało na treści art. 636 § 1 kpk.

SSO Krzysztof Sójka

m.n